

JULIE MAHLEROVÁ

Let's talk about it

KLUBOVNA, ECCENTRIC CLUB A INSTITUT SOLVO. ZDE SE SETKÁVÁ, ZDE SE DISKUTUJE, ZDE SE TVOŘÍ. ZA ZAVŘENÝMI DVEŘMI PRAŽSKÝCH KLUBOVEN SE ODEHRÁVÁ RENESANCE STARÉHO EVROPSKÉHO UMĚNÍ – KULTIVOVANÉ DEBATY.

České hlavní město se v posledních letech tak trochu potajmu vrací k disciplíně, která v Evropě po mnohá staletí formovala politiku, byznys i kulturu. V Praze čile vzkvétá tradice komorních debatních salonů.

Jako střezžený kvítek v národní paměti tento žánr nikdy nezmizel, jen se občas uzavřel a stáhl do menších místností. Od pátečníků a Peroutky přes bytové semináře a samizdat až po kruhy kolem Václava Havla, vždy se jednalo o pečlivě vybranou společnost, která si hlídala tón a kvalitu rozhovoru.

Dnešní pražské kluby a klubovny na tuto tradici navazují s lehkostí i profesionalitou. Nepotřebují konferenční halu, stačí jim kultivované otázky a lidé, kteří umějí naslouchat a vzájemně se respektovat.

Ani v evropském kontextu zcela nejde o exotiku. Naopak, v jistém slova smyslu se jedná o návrat ke kořenům. Už historický anglický klubový model připomíná, že exkluzivita je nástroj, který zajišťuje soukromí a prostor, v němž lze bez obav sdílet myšlenky. Když má debata klubový rámec, přestává být exhibicí a stává se zábavou a klidně i plodnou prací.

Pražské kluby či think-tanky tvoří trojlístek výrazně odlišných světů, jež si ale nekonkurují. Každý míří jinam.

V Klubovně se mluví anglicky a kombinují se uzavřené snídane, živá natáčení, večerní jam sessions i tiché rozhovory „o těžkých věcech“. Svět Eccentric Clubu je speakeasy pro excentrické mozky, které se nebojí vybočit z kolejí a pěstují excentrické rituály přesně proto, aby ochránily svobodu projevu i ducha. Institut Solvo obrací obvyklou logiku think-tanků naruby

a zase zpět. Debata, hypotézy, výzkum, data a návrat ke stolu. Zde se pod taktovkami těch nejpovolanějších místo názorů vyrábí poznání.

Historický oblouk dává těmto místům oporu. Anglický klubový model naučil Evropu, že formální rámec je předpoklad svobody projevu. Pražská tradice ukázala, že tato společnost často předjímají změny. Odtud plyne i jejich význam pro byznys. Dobrá debata je due diligence nápadů, způsob, jak otestovat hypotézy, než se změní v drahé závazky.

Ve všech třech prostorech se pečuje o atmosféru stejně jako o obsah. Jejich principálové totiž dospěli ke stejnému záměru i závěru. Kvalitní debata je konkurenční výhoda, a tak v těchto laboratořích reality a tichých akcelérátorech české společnosti není o významné hosty ani publikum nouze. **F**

KLUBOVNA ANEB ENGLISH, PLEASE

Uzavřené snídaně, živé natáčení, večerní jam session, podcast s publikem nebo tichý rozhovor o těžkých věcech. Anglicky a s principálem, který je vždycky „doma“.

Vinohradská vila se štukovými stropy, zahrada, pár desítek židlí a pravidelnost zhruba jednou měsíčně. Nebo také místo, kde se potkává velký byznys s velkou politikou, a zároveň přesný opak pompézních networkingových akcí s bannery.

Není to bar, není to studio, není to think-tank. Co je to?

Klubovna, založená Janem Růžičkou ze skupiny PPF a Markem Hančem z agentury Hero & Outlaw, je kombinací toho všeho, ale jinak. Vznikla na jaře 2024 jako vědomě kapacitně omezený a pečlivě kurátovaný debaterní salon v bývalém jazzovém klubu na Vinohradech. Řídí se heslem „méně chlebičků a kulatých stolů, více myšlenek a ostrých otázek“ a hraje podle jednoduchých notiček, které určují atmosféru i skladbu hostů.

První a nejdůležitější zní: žádní sponzoři a žádné tvrdé PR. „Nechceme, aby se říkalo, že máme vlivovou platformu. Chceme být zcela nezávislí. Cílem je mít top britský debaterní klub, který má zajímavé členy a zajímavé hosty,“ říká zakladatel a kurátor Jan Růžička, jenž v PPF působí jako international director.

„Klubovna je pro nás hobby, které se obejde bez partnerů, kliše i lákání široké veřejnosti,“ uvádí Marek Hanč. Je postavená na kamarádství, důvěře, přemýšlivosti a západních hodnotách. Pozvánky tak záměrně chodí úzkému okruhu lidí, program se nevěší na web, termíny se nesdílejí na sociálních sítích.

„Less is more, jako Anna Wintour nebo Chanel,“ shrnuje styl Jan Růžička s úsměvem a vkrádající se angličtinou.

A když už jsme u toho, v Klubovně se nemluví česky. V metropoli, kde drtivá většina kulturních a společenských událostí probíhá v češtině, jde Klubovna jinudy. Debatuje se zde anglicky, a tak zcela přirozeně propojuje české i zahraniční byznysové špičky s expaty a diplomaty.

Americký náměstek ministra zahraničí James C. O'Brien, místopředsdkyně polské vlády Jadwiga Emilewicz, generál Karel Řehka, německý ministr pro Evropu Gunther Krichbaum, ekonom Charles Lichfield z Atlantic Council nebo top hacker Emerson Tan. To je jen strůdmý výčet osobností, které v Klubovně vystoupily.

„Žil jsem osm let mimo Evropu a i dnes jsem každý týden v cizině. Všichni, které ve světě potkávám, znají Prahu

JAN RŮŽIČKA

a mnoho z nich chce přijet. Proto jsme založili Klubovnu, kde se mohou cítit jako u nás v obýváku,“ popisuje Růžička s úsměvem.

Praha je podle něj navíc místem, kde žije spousta top zahraničních osobností, jež chtějí vystoupit na akci bez toho, aby byly někde brané jako produkt. „Mnoho lidí, kteří u nás vystupovali, by si nemohlo dovolit být na akci za peníze, compliance by jim to nedovolila,“ říká. I díky tomu k sobě do podcastu získává zajímavé osobnosti, typově ze zahraničních bank, protože ho nedává za paywall.

V publiku pak pravidelně sedí čeští byznysmeni, diplomaté, mladí profesionálové, ale i velvyslanci Spojených států, Izraele nebo Německa. Češi i cizinci.

„Máme dobrou partu asi stovky lidí a díky tomu, že jsme fair a neutral, k nám teď před volbami přijdou špičky české politiky z koalice i opozice,“ popisuje Hanč. Záměrně zvou lidi s různými názory – konzervativce i progresivisty, idealisty i pragmatiky. Jak říkají, Klubovna není safe space, je to real space.

Navíc platí, že se oba všeho účastní. Ono „to“ ostatně podle Růžičky stojí na osobnosti hostinského, produkčního, principála, „impresária“, který musí být autentický. „Hostinský musí být doma. Když hostinský najme číšníky, aby tam byli za něj, nefunguje to. Nedá se to outsourceovat,“ popisuje chod vinohradské Klubovny Růžička.

Kapacitně se do ní vejde 40 až 50 lidí. „Když jsme ji zakládali, všichni mi tvrdili, že musíme být větší, ale já věděl, že velký prostor bude bolest obsluhovat. Navíc chceme být prostě top,“ popisuje Hanč. „Máme v CRM asi 100 kontaktů, to nám stačí. Na ně pošleme pozvánku na event a přijde nám 40 lidí, máme vždycky plno a je to fajn,“ říká šťastně.

INSTITUT SOLVO, OD DEBATY K VÝZKUMU A ZASE ZPĚT

Chatham House Rule v „Obýváku“ a klidně s kořením hádky. Ano, takto vypadají debatní večery těch, kteří chtějí porozumět, pochopit a posunout sebe a společnost.

Založení institutu Solvo přirozeně vyplynulo z práce Ivana Tykač v neziskové organizaci Women for Women. „Za ty roky jsem získala detailní poznání české populace, rodin, problémů, dětství a samozřejmě značný vhled do českého sociálního systému, školství a trhu práce,“ říká Ivana Tykač.

O čem je v Česku potřeba debatovat, v čem zaostává?

Podle Tykač se jen hrstka lidí zabývá výzkumem vzájemné interakce mužů a žen právě v období tlaku na setření rozdílů v jejich rolích. Výzkumná činnost Solva proto měří zvláště muže a ženy, což například u generace Z přináší dost markantní rozdíly v jejich postojích, zájmech a cílech.

„Studie McKinsey o tom, že nižším zapojením žen přijdeme do konce desetiletí o 500 miliard korun, mě jen utvrdila v mém přesvědčení, že Česko nevyužívá svůj potenciál, a to především co se týče žen. Dokonce přesto, že ženy v současné době dosahují vyššího vzdělání než muži. Společně s Alexem Braunem jsme měli jasno, že chceme založit think-tank s cílem zjistit, v jaké hodnoty Češi věří a co jsou ochotni udělat pro to, aby jich dosáhli,“ popisuje Tykač.

V Solvu se právě na potřeby Čechů a jejich hodnoty zaměřují. Jak ženy prožívají své ženství, muži své mužství. Děti dětství. A to vše v kulisách probíhající AI revoluce.

„Pokud chceme porozumět povaze světa, musíme pochopit, jak společnosti fungují,“ komentuje egyptolog Miroslav Bárta, jenž je rovněž součástí institutu.

V pražské Masaryčce začali pořádat setkání lidí, kteří jsou schopni se i pohádat, a hlavně věci posouvat. „Často zjistíte, že něco nevíte. Čím chytřejší a vzdělanější lidé sedí u stolu, tím snáz nahlédnete, že některé teze, zaznívající v současné společnosti, stojí na vodě,“ dodává marketér Marek Prchal.

Jednou měsíčně posouvají debatu do tvrdých dat z hloubkových výzkumů a odtud se vracejí zpět k diskusím ve stylu Chatham House Rule. „Z toho našeho ‚Obýváku‘ (poradního prostoru) pak padají hypotézy, které ověřujeme výzkumem. A jedeme to v sériích, měříme to opakovaně,“ říká Prchal.

Právě z Poradního sboru vzešel například velký kvantitativní výzkum o odolnosti Čechů a Češek, který bude institut prezentovat na konferenci o odolnosti 23. září. Už teď si

IVANA TYKAČ

MIROSLAV BÁRTA

každý může otestovat svou vlastní odolnost na jeho stránkách. „Pokaždé jdeme do hloubky problému a jeho kontextu. Osobně jsem v šoku z počtu mladých lidí, kteří chtějí odejít z naší těžce zkoušené země,“ komentuje Miroslav Bárta.

Vizi institutu je mít vlastní odpovědi na všechny otázky této doby, které si klademe. Ekonomický růst a vyšší zapojení populace do veřejného života, identifikace zdrojů a také bariér a šablon v myšlení a chování Čechů jsou podle Solva pro Česko klíčové.

Většina think-tanků se zaměřuje na ekonomiku nebo politiku, Solvo přidává vztahy a hodnoty. Jak se „měkká data“ dají přetavit do doporučení pro stát, firmy nebo veřejnost?

„Na vztahy se ve vyspělých ekonomikách klade čím dál větší důraz. Víme, že je důležité, aby se o nich děti učily už od mala. Například kvůli tomu, že se nám chlapi a dívky čím dál více vzájemně oddalují. Pak se nemůžeme divit, že nejsou vztahy mezi muži a ženami, nejsou děti, a tudíž není budoucnost. A tato ‚měkká data‘ mohou být také využita pro osvětové kampaně pro širokou veřejnost. Když už stát neinvestuje tolik peněz do vzdělání žen, nemohou pak zůstat tři roky na rodičovské. Je třeba, aby se otcové více starali o děti už od narození a maminky se nebály jim je svěřovat. Obzvláště máme-li nedostatek pracovních sil,“ komentuje Michaela Marksová, výkonná ředitelka Solva.

„Někdy si říkám, že už nechci dělat nic než Solvo. Zkoumat a snažit se pochopit myšlenky, nálady a hodnoty české populace. Žen. Mužů. Zkoumat dětství a vidět svět očima dětí, které tu žijí. A to i v celoevropském kontextu. A také zažívat každý den jiskření a hloubku při diskusích s experty z našeho Poradního sboru,“ uzavírá Ivana Tykač, jejíž aktivity v rámci Solva vyložené nahrávají tomu, aby z nich časem vyrostly politické ambice. A dost možná ty nejvyšší.